

højere, ja det kan være, at den er mindre, og det er den vel i mange Tilfælde, men det er ikke nogen overordentlig stor Sum, der efter denne Ansættelse kan udbetales i Tilfælde af Dødsfald. Men satte man Aarsindtægten til 800 Kr., kunde de efterladte dog faa udbetalt 3,200 Kr. Jeg for mit Vedkommende vilde meget gerne gaa med dertil, men det er altsammen Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles i et Udvalg, saa at man kan komme til et Resultat. Jeg skal anbefale Udvalget at tage disse og selve Sagen op til endelig Løsning, fordi jeg, som sagt, tror, at man kan forsvare at løse Spørgsmaalet paa Grundlag af det her foreliggende, og Forslaget vil da sikkert i mange Tilfælde komme Fiskeribefolkningen til gode.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Da vi sidst havde dette Forslag til Forhandling, udtalte jeg, hvad jeg nu hører, at ogsaa det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) er opmærksom paa, at de Summer, der vare satte som Maksimum for, hvad der kunde udbetales Fiskernes efterladte, vare ringere, end de burde være. Det synes i hvert Fald, at man burde gaa ud fra, at der kunde tænkes at være Fiskere, der havde lige saa store Indtægter som de Arbejdere og Haandværkere, der ere forsikrede i Henhold til den Lov, der gælder for den almindelige Ulykkesforsikring. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at sige, at dette Spørgsmaal fortjener at fremmes, men jeg vil derhos gerne tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs og den høje Regerings Opmærksomhed paa, at der er noget urimeligt i, at man har vedtaget en Lov, som byder Erstatning til dem, der komme til Skade i de farefulde Erhverv, og nu kommer med en Lov, som skal omfatte Fiskerne, men lader Søfolk i al Almindelighed sejle deres egen Sø, som man siger. Medens man gør Fabrikanterne og Haandværksmestrene ansvarlige for de Ulykker, der forefalde i deres Bedrifter, og forlanger, at de skulle betale, ere de store Rederier ganske ansvarløse over for de Folk, der komme til Skade og sætte Livet til i deres Virksomhed. Naar man bevæger sig paa dette Omraade, at ville sikre Folk i farefulde Erhverv, og erkender, at Fiskeriet er et farligt Erhverv, er der al Anledning til ogsaa at optage den almindelige Sømandsstand, som har det samme Krav paa at blive sikret, naar de sætte Livet til eller komme til Skade under Udførelsen af deres Gerning. Jeg vil derfor tillade mig

at henstille til den højtærede Minister, der jo tidligere i sin Egenskab af Medlem af dette Ting har interesseret sig meget for Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring, at fremsætte et Forslag angaaende Søfolks Forsikring. Muligvis kunde et saadant Forslag kombineres med det her foreliggende. Jeg mener selvfølgelig, at man maatte lade den arbejdende Sømandsstand staa paa samme Fod som Arbejderne paa Land, nemlig at de ikke yde noget Tilskud til deres Forsikring mod Ulykkestilfælde. Det maa ligesom for Fabriksherrer og Mestre paa Landet være Pligt for Rederierne at yde de Tilskud, som skulle ydes, men jeg henstiller, som sagt, at man faar ogsaa dette Spørgsmaal taget op saa snart som muligt. Jeg skal ikke af Hensyn til den fremrykkede Tid komme ind paa, hvad der ellers kunde være nogen Anledning til, nemlig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister — og begrunde den — om Forstaaelsen og Udnyttelsen af den bestaaende Lov om Arbejderforsikring i visse Tilfælde. Der kan maaske blive Anledning dertil ved en anden Lejlighed.

Trolle: Forslagsstillerne kunne jo kun være fornøjede med de Udtalelser, der ere fremkomne fra de to ærede Medlemmer, særlig fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), der jo altid med stor Kærlighed har omfattet Fiskernes Interesser. Naar det er blevet fremsat som en Anke, at det Aarsbeløb, der er beregnet som Indtægt for Fiskerne, kun er 600 Kr., skal jeg dertil bemærke, at Forslagsstillerne selvfølgelig have været bange for at stille for store Fordringer, og ingen af os vil sikkert have noget imod, at dette Beløb bliver sat baade til 800 Kr. og endnu højere. Skulde Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke støde paa andre Vanskeligheder end denne, kan man maaske nok betragte Loven som sikret. — Over for den sidste ærede Talers Udtalelser om ogsaa at inddrage Sømandsstanden under denne Lov skal jeg bemærke, at den dog vist vilde strande, hvis vi vilde gaa saa vidt at tage dem med under denne Lov. Jeg savner ikke Blik for, at denne Stand ogsaa kan trænge til en Ulykkesforsikring, men de arbejde dog under helt andre Forhold end Fiskerne, og Sagen vil blive langt mere omfattende, hvis de skulle tages med. De finansielle Følger kunne maaske ogsaa blive saa store, at Folkettinget ikke vilde gaa med dertil uden paa Grundlag af en stor Statistik. Sømandene